

Palmunen

Asako ja Lauri Palmun ystäväkirje

Lokakuu 2013

Kirje 52

Kuuma kesä ei viilene heti

55-metrinen Naena-vesiputous Niigatan läänissä.

Palasimme kesälomaltamme mökiltä elokuun lopulla kuumaan Nishinomiyaan. Isommat lapset aloittivat seuraavana päivänä koulun, joten siinä mielessä arki alkoi pyöriä vanhalla rutiinilla lähes saman tien. Aimilla oli vielä reilu viikko lomaa leikkikoulusta, josta hän nautti täysin siemauksin.

Seurakunnalle lähetin loma on aina jännityksen paikka. Seurakuntalaiset joutuvat miettimään, miten loma-ajan jumalanpalvelukset sujuvat, mutta yhtä lailla lähetti joutuu pohtimaan, onko kaikki tarvittava tehty ja sujuuko tilaisuudet tai pysykö kirkkorakennus pystyssä.

Kesän aikana kaikki muu toiminta kuin jumalanpalvelukset jäivät tauolle. Jokaisena sunnuntaina oli vieraileva saarnamies, tosin yhdeksi sunnuntaiksi en onnistunut tänä kesänä saamaan saarnaajaa, joten seurakunnassa vietettiin tällöin seuratyypinen jumalanpalvelus. Kuuma kesä väsyttää myös japanilaisia, joten luonnollista kyllä kesän jumalanpalvelusläsnäolo oli hieman tavallista alhaisempi.

8.8. kännykkä pirisi ennennäkemättömällä voimakkuudella. Ruudussa näkyi varoitus, jossa kehoitettiin hakeutumaan suojaan, sillä alle sekunnin kuluttua Nishinomiyaan iskisi japanilaisen asteikon mukaan 6:n maanjäristys. Kuusi tarkoittaa sitä, että

maanjäristyskestäviksi luokitellut rakennuksetkin kärsivät näkyviä vaurioita.

Soitin saman tien lähettikollegallemme, joka oli muualla päin Japania lomaa viettämässä. Tämän jälkeen soitin seurakuntaneuvoston jäsenelle varmistaakseni, että kaikki on hyvin Nishinomiyassa. "Ei täällä mitään maanjäristystä ollut!" Tällä kertaa kyseessä oli väärä hälytys.

Loppujen lopuksi maanjäristys joka seurasi varoitusta, oli keskukseltaan noin 200 kilometrin päässä Nishinomiyasta ja juuri ja juuri ihmisaistein havaittavissa. Reilu tunti myöhemmin Japanin meteorologinen virasto lähetti anteeksipyynnön samaista kännykkäkanavaa käyttäen. Maanjäristysten ennustaminen on todella vaikeaa. Japanissa siinä ollaan kuitenkin pisimmällä maailmassa. (LP)

**Varoitusviesti
kännykässä**

Syksyn töihin käsiksi

Ajoitamme pikatiematkat mahdollisuuksien mukaan halpojen tariffien mukaisesti, myös kesälomalla. Normaali päivätaksa Nishinomiya Nojiriin pikatiellä on noin 90 euroa, kun taas viikonloppuisin ja öisin tuo maksu on vain puolet siitä. Tähtäsimme paluumme niin, että osuimme tietullipisteeseen heti keskiyön jälkeen. Vähän reilut 30 astetta, kosteus 80%. Lapset nukkumaan, tavarat ulos autosta ja toisen kerroksen eteiseen, suihkuun ja nukkumaan. Samana aamuna kello yhdeksän jälkeen olikin jo neuvottelu kirkon toimistolla Aotanissa.

Viime kirjeessä mainittu lähetyksen toimiston siirtorekisteröinti saatiin vihdoon syyskuun puolessavälissä päätökseen. Kirkon toimistolla asioita hoitanut henkilö soitti Laurille uutisen, jonka jälkeen hän kävi heti hakemassa oikeusministeriön paikallistoimistossa lähetyksjärjestömme virallisen todistuksen, jossa oli näkyvissä uusi toimiston osoite. Byrokraatiaa on monenlaista, mutta erityisen kiitollinen olin sille, että meillä oli japanilainen työtoveri auttamassa tässä prosessissa. Laurilta olisi mennyt siihen paljon enemmän aikaa. (LP)

... mutta välissä kuitenkin Laurin pikavisiitti Suomeen!

Laurin veli väitteli syyskuussa Helsingissä lääketieteen tohtoriksi lasten sääri- ja reisiluumurtumien pitkä-aikaishoidosta otsikolla "Long Term Results and Treatment Injuries in Pediatric Tibial and Femoral Fractures". Perheen väitöstilaisuuksia ei kovin usein tule vastaan, joten Lauri oli jo maaliskuussa ostanut lentoliput viikon Suomen matkaa varten. Väitöstilaisuudessa ja sen jälkeisessä karonkassa Palmun sisarusukset olivat pitkästä ajasta kaikki koolla samassa paikassa. Onnittelut pikkuveljelle hienosta suorituksesta! Oli upeata nähdä myös veljenpoika, joka oli syntynyt sen jälkeen kun tulimme Japaniin viimeiselle työkaudellemme.

Väitöskirja

Pomarkussa; Susanna Kiviranta ja Lauri

Kuvat Pomarkun vanhasta ja uudesta kirkosta

Ensimmäinen työkaudemme Japanissa oli syksystä 2005 kesään 2009, eli vajaa neljä vuotta. Nykyinen työkaudemme alkoi kesällä 2010 ja loppuu näillä näkymin ensi vuoden kesällä. Ensimmäisellä työkaudella Asako kävi Suomessa vain viikon hautajaisreissulla. Muuten olimme perheenä koko työkauden Japanissa. Siten tämän kertainen Laurin matka oli poikkeuksellinen. Lapset olisivat mielellään tulleet mukaan, nuorimmainen ehdotti jopa matkalaukkuun piiloutumista. Ensi kesänä sitten, jos Herra suo, tulemme koko perheen voimin Suomeen.

Syyskuun matkan yhteydessä Laurilla oli mahdollisuus tavata Asakon 96-vuotias mummo, nähdä myös Pihkalan puolen sukua, osallistua Kansanlähetyksen työntekijäseminaariin ja tavata siellä useita työtovereita. Paljon ystäviä jäi kuitenkin tapaamatta, monia paikkoja käymättä. Viikossa ei ihan kaikkea ehdi tehdä.

Erytisen merkittävää oli päästä käymään Kivirannan perheen luona Pomarkussa. Kivirannat olivat työtovereinamme Japanissa lähetyksessä vuosina 2007-2011. Heillä on kolme lasta, lähellä meidän lasten ikää. Muistattaahan heidän perhettä rukouksin. Susanna Kivirannalla todettiin pahanlaatuinen aivokasvain kesällä 2011 heti heidän palattuaan Suomeen kotimaanjaksolle. Kasvain on sellaisella alueella, että sitä ei voi leikata. Rukoilkaa Antin ja Susannan, sekä lasten puolesta! (LP)

Ihmeellinen veden voima

Syyskuun puolessavälissä meni yön aikana voimakas taifuuni yli Nishinomiyan jatkaen matkaa kohti Tokiota. Voimakas tuuli piiskasi vettä voimallisesti ikkunoihin ja seiiniin, niin ei meinannut nukkumisesta tulla mitään. Aamuyöstä Lauri päätti käydä katsomassa, että ikkunat ovat kaikki kunnossa. Ajatteli hän myös kurkata parvekkeelta alas, että onko kirkon edessä mitään kaatuneita esineitä.

Pimeässä toisen kokoushuoneessa kuului ääni... tip, tip, tip... Valot päälle. Ikkunankarmista valuu vettä lattialle, johon oli jo muodostunut pieni lätäkkö. Äkkiä rähtiä hakemaan ja kuivaamaan lattiaa. Mistä vesi tulee sisään? Ikkunastako? Ei vaan sitähan valuu seinää pitkin katonrajasta. Kolmannen kerroksen aulatilun nurkassa oli myös vettä pienen lätäkön verran. Edelleen on mysteeri, mistä tuo vesi tuli. Ikkunankarmi vaatii pientä remonttia, mutta mitään havaittavaa vahinkoa ei taifuunista tullut. Pieni epävarmuus kuitenkin... onkohan jossain seinän sisällä vettä? (LP)

Kolmen kirkon ja lähetysjärjestöjen edustajat
(kuva: Torgeir Hauge)

Uusia jäseniä seurakuntaan

Kirjoitimme kirjeessämme ja myös Vie Sanoma -lehdessä Shibakawan perheestä, joka pakeni Fukushimasta Nishinomiyaan ydinvoimalaräjähdyksen jälkeen reilu kaksi vuotta sitten. Sittemmin pariskunta on aloittanut työt, lapset ovat kouluissa ja he ovat rakentaneet talon Nishinomiyaan. Kristitty mies on käynyt säännöllisesti jumalanpalveluksissa kahden lapsensa kanssa, ei-kristitty rouva on myös usein mukana kirkossa.

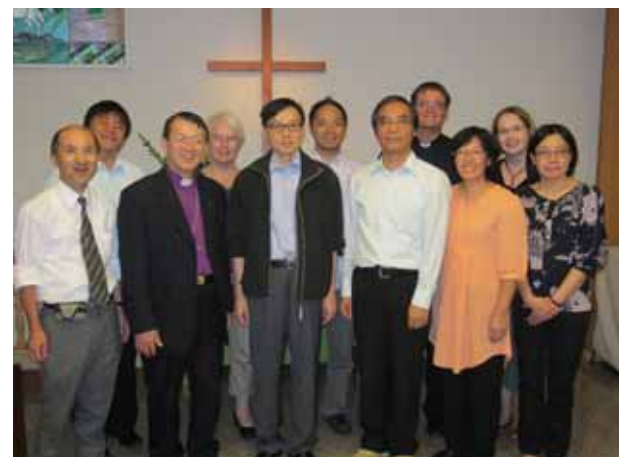
Muutama viikko sitten mies kertoi, että haluaisi liittyä seurakuntamme jäseneksi. Nyt kuluneella viikolla sain postia edellisestä seurakunnasta, jotta saadaan seurakuntarekisterit ajan tasalle. Ydinvoimalaonnettomuus on tämän perheen kautta tullut lähelle meidänkin seurakuntalaisia. Onnettomuuksista ei pitäisi iloita, mutta pienelle seurakunnallemme uusi perhe on toiminut rohkaisevana piristysruiskeena. Muistatthän rukouksissa Shibakawan perhettä, ja erityisesti rouvaa ja lapsia, joita ei vielä kastettu. (LP)

Hong-Kong Macaon luterilaisen kirkon presidentti Lee vaihtaa lahjoja Kiinan Tasavallan luterilaisen kirkon piispa Dun kanssa.

Kiinalaisia vieraita

Yhteistyökirkkomme Länsi-Japanin ev.lut. kirkko tapaa kolmen vuoden välein yhteistyökirkkoja Hong Kongista ja Taiwanilta. Syys-lokakuun vaihteessa kirkot pitivät kolmipäiväiset neuvottelut täällä Japanissa. Läsnä olivat LJELK:in lisäksi Hong-Kong Macaon luterilainen kirkko, sekä Kiinan Tasavallan luterilainen kirkko (Taiwanista). Lauri oli kutsuttu palvelemaan tulkkina keskusteluissa. (Kiinan kieli ei tosin suju.) Neuvottelujen viimeisenä päivänä vieraat kävivät myös tutustumassa Nishinomiyan seurakunnan tiloihin. Vietimme yhdessä rohkaisevan hetken, lauloimme yhdessä virttä kolmella eri kielellä japaniksi, englanniksi ja kiinaksi, pyysimme piispa Duta pitämään loppurukouksen. On jotenkin hienoa tavata sisaria ja veljiä Kristuksessa eri puolilta maailmaa. Olemme samaa Jumalan perhettä. (LP)

Vieraita Nishinomiyan kirkolla
(kuva: Yu Ming Chao)

E erityisen vaikutuksen kiinalaisiin vieraisiin teki mukana ollut 95-vuotias seurakuntalaisemme, joka käy kirkossamme tyttärensä, tämän pojan, sekä vielä lasten-lasten-lasten kanssa. Momoyo-mummo kertoo usein siitä, että hänen isoisänsä oli samurai, joka opetti kendo-taistelulajia. Isoisä vei lapsenlapsensa säännöllisesti läheiseen kristilliseen kirkkoon ja leikkikouluun, mikä siihen aikaan oli todella harvinaista. Lukioiässä Momoyo kastettiin, mutta sitten kirkossa käynti jäi vuosikymmeniksi. Nyt mummo asuu kristityn tyttärensä kanssa, joka työntää hänet pyörätuolissa pari kertaa viikossa kirkkoon Sanan kuuloon. Välillä raamattupiirissä mummo huikkaa: "Tämähän on tosi hyvä juttu!" On hienoa, että hän saa elämän ehtoolla iloita Jumalan Sanasta.

Lokakuu on koulujen urheilujuhlien aikaa – Aimi harjoittelee jo kovasti leikkikoulussa tätä spektaakkelia varten. Japanilaisten urheilujuhlat ovat varsin vakuuttavia näytöksiä. Kansainvälisen koulun urheilupäivä on selvästi rennempi. Kummassakin on puolensa. Benjaminin ja Helenin koulu, Canadian Academy, täyttää tänä syksynä 100 vuotta. Kesällä tapasimme muutamia amerikkalaisia lähettejä, jotka kävivät koulua jo 1940-luvulla. Mielenkiinnolla odotamme 100-vuotisjuhlan historiikkia. Lapset viihtyvät hyvin kouluissaan ja voivat muutenkin hyvin. Helen sai silmälasit, mikä lienee syksyn yksi suuri juttu. ☺ (AP)

Täysikuu Nishinomiassa

Kuu on hieman erinäköinen eri puolella maailmaa. Japanissa ei puhuta juustosta, vaan sanotaan, että kuussa on jänis, joka lyö puunujalla riisiä tehdäkseen niistä pallerota. Japanilaisille syksy on parasta täysikuun katseluaikaa, johon liittyy omat traditiionsa.

**Asako, Lauri,
Benjamin, Helen
ja Aimi
PALMU**

POSTIOSOITE:
11-17 Kubo-cho
Nishinomiya-shi,
662-0927 JAPAN

PUHELINNUMERO:
+81-798-34-2119

TEKSTIVIESTIT:
+81-80-3859-3769

SÄHKÖPOSTIT:
lauri@palmu.st
asako@palmu.st

Ystäväkirje löytyy
myös netistä!

Käy tutustumassa:
www.palmu.st

Voimia ja iloa syksyyn!

*Asako
Lauri*

*Benjamin
Palmu*

*Helen Palmu
AIMI*

Iloiten kiitämme Taivaan Isää:

- Hyvästä kesälomasta
- Terveystestä ja mahdollisuudesta tehdä työtä Japanissa
- Asakon isä Jorma Pihkala on jälleen maassa – hienoa tavata vaaria! Myös Helena-sisko vierailee lokakuun ajan.
- Sumoton kirkkoprojekti on edennyt hyvin – odotamme jo innolla kevättä, kun kirkko valmistuu.

Rukoilkaamme yhdessä:

- Jumalanpalveluksen kävijämäärät ovat olleet laskussa – viisautta meille työntekijöille sekä johdatusta seurakuntaelämästä vieraantuneille
- Iloa työhön – joskus masentaa, kun ihmisten sydämet ovat kovia Jumalan kutsulle
- Rouva Y kävi raamattupiirissä vuoden selvästi Totuutta etsien, mutta nyt ilmoitti jäävänsä pois

Työtämme Japanissa voit tukea nimikkoseurakuntiemme Alavan, Kalevan, Karttulan, Kirkkonummen, Loviisan, Meilahden, Männistön ja Nilsian kautta. Taloudellisen tuen työllemme voit myös kanavoida **Helsingin Kansanlähetyksen**: FI33 8000 1001 5582 47 tai FI88 5723 0220 1833 83 (Viite 22703) tai **Pohjois-Savon Kansanlähetyksen**: Nordea FI09 1078 3000 2019 38 tai Sampo FI53 8000 1901 6120 60 tai **Uudenmaan Kansanlähetyksen kautta**: Sampo FI48 8000 1501 4822 03. Viestiksi: **Palmut** sekä **kotiseurakuntasi nimi** (kirkon lähetyskannatustilastoa varten). Lähettisihteerimme Helsingissä: *Terhi ja Henri Halminen (040-764 7060)* ja Pohjois-Savossa: *Jouni ja Vappu Palmu (050-405 9762)* ja Uudellamaalla *Pauli Vehko (040-577 8383)*